

U istočnoj gnostici je poznato to da kad tragaoc krene na Put, odnosno, kad još počne da mu se primiče onom prilaznom stazom, on će se automatski naći na udaru tzv. 'generalnog zakona'. Razlog za to je što on tada prestaje da obavlja ulogu baterije za matriks (4D OPS) ili prestaje da bude "hrana za mjesec" (Gurdjijev). U gnostici se ovaj 'fenomen' napada predstavlja 'mehaničkim' jer stvarno izgleda tako na prvi pogled, međutim, u nekim metafizičkim krugovima se on sve više smatra 'hiperdimenzionalnim,' zbog cijele jedne palete sredstava i načina kako se on manifestuje, uključujući i tzv. koincidencije i sinhronizacije. U suštini, tu se radi o jednom pokušaju vraćanja odbjegli ovce natrag u tor ili o njenom izbacivanju iz kolosjeka.

Nadalje, čovjek koji izlazi izvan domena 'generalnog zakona' postaje opasnost za 'matriks' i time što ima potencijal da povuče i druge za sobom, pa mu se na neki način posvećuje "specijalna pažnja". Naravno, 'kvalitet' napada i kvalitet odbrane uveliko će zavisti od toga koliko je čovjek odmakao na Putu svog ezoteričkog razvoja.

Veoma je teško predstaviti sve ono čemu se možemo naći izloženi a pogotovo sve modalitete odbrane, jer je svaka situacija na neki način specifična i svako od nas ima svoje individualne lekcije koje mora da nauči, tako da ću ovdje pomenuti samo neke osnovne elemente ove problematike.

Većina "napada" dolazi kroz nas same jer smo mi glavno poprište bitke, međutim, oni dolaze i izvana, ali opet uglavnom preko ljudskih bića koja služe kao alatka i sredstvo za njihovo izvođenje, jer oni u stvari većinom reaguju na podražaje koji obično dolaze sa gornjeg 'sprata' (ili iz 4D OPS oblasti).

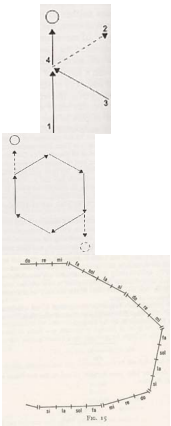
Postoji i neki ritam u svemu tome, pa zato mislim da teorija o onome Zakonu Broja Sedam prilično dobro drži vodu bez obzira na to što zvuči "mehanički". Postoje i neki znakovi koji prethode napadima isto kao i znakovi koji prethode oluji. Tu se onda javlja problem njihovog pravilnog očitavanja jer nije preporučljivo ni stalno zvoniti na uzbunu, odnosno, duvati na hladno.

Kod napada se čovjek obično ne nađe izložen jednom 'talasu', oni često kao da dolaze sa svih strana sinhronizovano, ne bi li ga potopili. Ukoliko smo ostali na površini nakon napada, onda obično slijedi jedan miran period sve do sljedećeg. Tada bi trebali biti i pametniji za jedno iskustvo, odnosno - svjesniji.

**

Vektori

Ovdje se radi o silama koje ne moraju da imaju direktno destruktivno dejstvo, nego im je suština u tome da utiču na 'tragaoca', tako što mu mijenjaju pravac kojim se kreće. Ulogu 'vektora' može da igra neka individua, grupa ljudi ili događaj. Vektori često djeluju 'suptilno', odnosno, teško ih je primjetiti. Nakon što promijene čovjeku pravac kojim se kreće, ukoliko on to primjeti, on to može pogrešno tumačiti nekom 'evolucijom', dok se u suštini može raditi o devoluciji ili jednostavno, - vrćenju u krug.

Tako, nakon dejstva vektora čovjek je često nesvjestan da mu je ovaj promijenio pravac i da u međuvremenu skrenuo u 'slijepu ulicu'. Ako ništa drugo, to može da ga košta izgubljene energije i vremena.

Postoje tri principa, kad se o napadima radi:

1. Uvijek očekuj napad
2. Upoznaj njegov modalitet (način sprovođenja)
3. Znaj kako da mu se suprostaviš

Međutim:

1. to se u praksi ne bi trebalo pretvoriti u paranoju (čovjekova predostrožnost mora biti zasnovana na Znanju). Strah od neke zamišljene opasnosti tjera nas na poduzimanje konkretnih mijera.

2. kod očitavanja znakova i 'modaliteta' napada moramo koristiti maksimalno vlastitu pronicljivost ili razboritost (što je opet u vezi sa nivoom svjesnosti) jer neželjene posljedice mogu nastati i usljed pogrešnog očitavanja znakova, isto kao i kod neprimjećivanja na vrijeme određenih znakova ili modaliteta stvarnog napada. Mi smo po prirodi skloni projiciranju. Ukoliko mislimo da smo pod napadom a nismo, pa usljed toga reagujemo na određeni način, sama naša (bespotrebna) reakcija može prouzrokovati negativne posljedice.

[Razvoj lične pronicljivosti je jedna centralnih tema ezoterike. Uz pomoć pronicljivosti razlikujemo, - istinito, od - lažnog.]

Ako ništa, onda samo uzalud trošimo vrijeme i energiju. Nadalje, kod prepoznavanja znakova napada situaciju ponekad komplikuje i to što neki od njih, da tako kažem, mogu biti – “hiperdimensionalni”, tj. postoje, mogu se vidjeti ali su neopipljivi. Ne možeš nikome pokazati prstom na njih, niti ih ikome drugom dokazati kao takve. To mogu biti neke čudne ‘sinhronizacije’ gdje se čovjeku nekoliko ljudi ili događaja odjednom natovari na leđa. Tu se mahom radi o individuama sličnih frekvencija koje su ‘uključene odozgo’ da timski odrade određeni posao. Dovoljno je da jedan od njih odsvira početnu notu i svi oni koji rade na sličnim frekvencijama naći će se u rezonanciji s njom i automatski se povezati i uključiti. U nekim slučajevima dolazi i do naizmjeničnog dešavanja određenih nezgoda koje su naizgled nepovezane a mahom služe za odvratanje pažnje, crpljenje energije i skretanje s puta žrtve napada.

3. Kod uspješnog suprostavljanja napadima, jedino što može da igra važnu ulogu je Znanje, koje je opet povezano sa nivoom svjesnosti. (Zaboravite zamišljanje kojekakvih “ljubičastih balona”). Mislim da nema napada na neku individuu za kojeg ta individua nije na neki način spremna, odnosno, sposobna da mu se odupre. To naravno ne znači da će ona istovremeno i uspjeti da mu se odupre. Vrsta napada je često povezana sa razvojnim nivoom svijesti individue koja je cilj napada. ‘Hiperdimensionalni’ napadi kao da su skrojeni tačno po mjeri individue na koju se odnose, uzimajući u obzir sve njene slabosti i mane. Ciljaju tamo gdje je čovjek najslabiji i u za njega najgore vrijeme.

Dakle, čovjek može biti napadnut kroz samog sebe a može biti napadnut i od strane drugih. (Depresija, apatija, anksioznost itd. takođe mogu biti simptom napada.) U vezi s vanjskim napadima, moramo imati na umu da svako može poslužiti kao “sredstvo za napad”. Ta vrsta napada se najviše odvija preko ljudi iz naše blizine. Napadi ‘kroz samog sebe’ obično se odvijaju usljed dejstva nekih ‘agenasa’ na čovjekove ‘niže centre’, mada se oni slično aktiviraju takođe usljed napada izvana.

Kao rezultat napada čovjek obično zapada u tzv. stanje konfluencije ili meteža ‘donjih centara’ (motornog, emocionalnog i intelektualnog). Posljedica tog stanja je navala negativnih emocija. Ukoliko im se čovjek prepusti, one će nadalje inicirati i regulisati njegove reakcije koje će u većini slučajeva biti pogrešne.

Napadi od strane ‘generalnog zakona’ su prilično široka tema jer se javljaju u jednom širokom dijapazonu i čine se kao da su skrojeni tipično za individuu na koju se odnose.

Prvo imamo kojekakve nezgode koje se tu i tamo dešavaju a onda uticaje onih oko nas koji nas pokušavaju izbaciti s kolosijeka, mada često i nesvjesno. Ovo drugo se može podijeliti u nekoliko grupa:

1. napadi od strane bliskih osoba, koji se mogu nazvati ‘friendly fire’ (prijateljska vatra). Ovo

'friendly fire' nije naravno nikako za potcjenjivanje, jer ti napadi mogu biti destruktivni isto onoliko koliko i oni koji dolaze s neprijateljske strane. Nekad su i daleko opasniji jer pored toga što oni mahom dolaze 's leđa' (članovi naše porodice, bliski prijatelji i rodbina) a tu imamo i snažnu "emocionalnu komponentu". Ti ljudi su nam dragi i ne bi željeli da ih izgubimo, niti da ih povrijedimo a istovremeno, ni da manipuliramo njihovu "slobodnu" volju. (Bez obzira na to što oni djeluju u skladu sa impulsima koji dolaze izvana)

2. napadi od strane drugih ljudi iz generalne populacije

3. napadi od strane 4D OPS sila, koji često uključuju i tzv. indirektno napade, ili napade na osobe koje su nam bliske (kao npr. na članove naše porodice); ovdje spada i kvarenje električnih uređaja kao npr. eratično ponašanje kompjutera, sijalica u kući, nestajanje dokumentacije, pa čak i fizičke otmice i likvidacija ljudi. Ovu poslednju opciju oni navodno izbjegavaju koliko god mogu jer u tom slučaju i OPS sile moraju snositi određene konsekvence na svojoj ravni postojanja. S druge strane, one koji su malo više odmakli na tzv. 'Putu', nije toliko lako neutralizirati.

Što se kojekavih 'nezgoda' tiče, one se većinom mogu preduprijeti svjesnošću a kad se dese, prvo pitanje koje si čovjek treba postaviti je: Šta ja mogu naučiti iz toga? Da li je ovo stvarno samo sklop slučajnosti ili sam mogao nešto učiniti da bih to preduprijetio. Postoje i situacije, pogotovo kad se radi o sinhronizovanim slučajevima (pod dejstvom 'Generalnog Zakona' – gnostika), da nam jedino preostaje da plivamo niz maticu koja nas je zahvatila i gledamo kako da se održavamo na površini, trudeći se da izbjegnemo stijenje u rijeci ako već ne možemo isplivati odmah na obalu; i istovremeno čekajući na onaj tren kad će nas voda nanjeti na neko zgodno mjesto, odakle ćemo se moći izvući napolje.

Međutim, postoje i slučajevi kad se nezgode u aranžmanu 'hiperdimensionalnih sila' počnu dešavati onima oko nas, kako bi nam odvrćali pažnju, izbacili iz kolosijeka ili nas na neki način ucjenjivali. Tu se mahom radi o veoma perfidnim indirektnim napadima na članove naše porodice.

[Recimo, jedan od primjera bi bio cijeli niz 'čudnih' nesreća koji se dešavao djeci Barbare Bartholic kada je istraživala fenomen NLO-a, otmica ljudi i mutilacije životinja zajedno sa Dr K. Turner i Jacques-om Vallee-em. Uz sve to kasnije joj je bilo i prijećeno da će je 'kancer-izirati' (kao Karlu Turner, koja je naprasno umrla od raka dojke) ukoliko nastavi s onim što je naumila (pogledaj knjigu: Barbara, the Story of UFO Investigator; Peggy Fielding) Čini se da su oni koji zalaze na ovo područje izloženi najvećem pritisku i manipulacijama, pogotovo ako se nalaze na pravom putu. Međutim, moramo imati na umu da, bez obzira na to, većina tih ljudi su ipak tzv. "vanjski ljudi", dakle nepovezani sa svojim višim centrima, te odatle lako i ranjivi.]

**

Kod napada od strane ljudi, moramo imati na umu da SVAKO može poslužiti kao "sprovodnik napada" ili njegovo "sredstvo". Čak i adamični ljudi (s individualnom dušom) u svom

“normalnom” (transpersonalizovanom) stanju. S tim u vezi, osnovni način za preventivu napada predstavlja ono pravilo Gnostike, koje kaže - “kad kreneš na Put ne pričaj nikome o tome”. Naravno, ta tematika se može diskutovati s drugim ljudima koji se njome bave. Krug ljudi s kojima je čovjek u kontaktu treba se suziti na neku normalnu (optimalnu) mjeru i prema njima moramo nastupati s punim korištenjem “vanjske konsideracije”. Dakle, - prilagođavanje drugim ljudima, njihovom razumijevanju i zahtjevima, kako bi se olakšao život i sebi i njima. Ovo ponekad traži ne samo dosta energije i vremena, nego i znanja. Tu energiju i vrijeme moramo da ulažemo čisto za održavanje mira i sklada u našoj životnoj sredini.

To u realnosti često podrazumjeva da se ponekad bukvalno moraš praviti da si ‘lud’ (transpersonalizovan) u istom stepenu kao i oni (“kontrolisana ludost”). Međutim, ni ‘izolacija’ se ne smije bukvalno shvatiti jer ništa od onog “Putu” ako nedostaje “dejstvovanje”, što često podrazumijeva neki vid interakcije s drugima. Znači, čovjek mora na neki način praktično upotrebljavati ono što zna i na adekvatan način, a da se istovremeno ne izloži direktnom napadu ‘generalnog zakona’. Naravno, to nije lako i ne postoji recept šta raditi i kako, to mu dođe nekako kao individualna stvar ili lekcija.

Jedan od ventila je i internet. Na primjer, u interakciji s drugima na forumima imamo priliku da iznesemo svoje mišljenje koje će, naravno, često biti drugačije od mišljenja većine ostalih diskutantata, na šta može uslijediti lavina iracionalnih napada, mahom u smislu poruka koje nemaju mnogo veze sa temom koja se diskutuje. Sada, kad pratimo ovu dinamiku, mi kod svog učešća apliciramo određeno Znanje, često skupljamo dodatne informacije kako bi potkrijepili neke svoje argumente, odnosno, obavljamo skup određenih aktivnosti uz pomoć kojih istovremeno izgrađujemo svoju svijest i biće. Istovremeno, imamo priliku da upotrijebimo i svoje znanje za odbranu od napada. Tako mu ta aktivnost koja na prvi pogled izgleda banalna, na kraju može da igra veliku ulogu u razvoju čovjekovog bića, kao i u potencijalnoj promjeni nabolje u realnosti u kojoj živimo (he, he, od ovog drugog nikad ne treba odustajati, mada se generalna situacija često može da čini beznadežnom).

Jedna od najperfidnijih hiperdimenzionalnih zamki koja često ima u sebi elemente sinhroniciteta je tzv. “sindrom padanja u sevdah”. U “pravom” momentu se pojavljuje osoba koja na prvi pogled ima sve one elemente koje smo oduvijek zamišljali. Ljubav na prvi pogled, što bi se reklo. Među prvim impresijama javlja se i ona - da se tu obavezno mora da radi o našoj “srodnoj duši”. Međutim, u realnosti se često radi o uslovljenim procjenama naših nižih centara (predatorovog uma) koje su uveliko bazirane na kemikalijama/hormonima. Situaciju inetrpretiramo na bazi ‘što je babi milo, to joj se i snilo’, ignorišući intuiciju i sve faktore koji ukazuju na suprotno. Znakove koji ukazuju na suprotno ne vidimo a sve rupe krpimo projiciranjem vlastitih deluzija na objektivnu realnost, dajući partneru sve one osobine koje cijenimo a on ih nema. Nakon određenog vremena, tragaoc se pretvara u ‘bateriju’ dok partner služi kao slamčica za crpljenje energije i prosljeđivanje nagore. A uz sve to i - vektor. Nakon određenog vremenskog perioda, tragaoc se nađe u situaciji kad se osjeća prevaren i iscjeđen kao krpa. U praksi, malo ko može izbjeći ovakvu situaciju na osnovu savjeta ili teoretskog znanja. Većini se desi da se moraju sami opržiti, da bi razumjeli lekciju. Na kraju se ispostavi da

se tu vjerovatno radilo samo o jednom zgodnom OP-u ili o nekoj "malo kompleksnijoj situaciji" (npr. kao ono što je E. Lorgen predstavila u knjizi Alien Lovebite).

Još jedna od mogućih zamki u ezoteričkom razvoju čovjeka može predstavljati neka 'ezoterička grupa' ljudi koji naizgled imaju iste cilj i koji su se (sinhronizovano) pojavili u "pravom" momentu. Praksa je pokazala da u našoj realnosti svaka takva grupa neminovno zadobija elemente sekte, gdje se tragaoc pretvara u sljedbenika (onih koji se nalaze na vrhu, u "jezgru" ili "centru" grupe.) [Nešto više o tome, ovdje](#) .

Međutim, imajući na umu onaj Zakon broja 3, svi imamo različite potrebe i svugdje se nešto korisno može naučiti.

Čak i ono "učitelj se pojavi kad je učenik spreman," moramo uvijek podvrgavati kritičkoj analizi, pogotovo kad pomislimo na smo naišli na nekog učitelja/gurua/naguala (na žalost, i među njima ima dosta psihopata). Ipak se čini da su došla vremena kad svako od nas mora postati svoj vlastiti učenik i učitelj/guru/nagual!?

Prema nekim univerzalnim zakonima, ono što čovjek traži, on to i dobije. Tragaoc poštuje raznolikost prirode i drugih ljudskih bića, on poštuje slobodu drugih, pa stoga ima prirodno pravo i na vlastitu individualnost i slobodu. Bitka za slobodu je bitka za individualnost i obratno. Onaj koji nema individualnost mora biti ovisan o drugima, te tako ne može biti slobodan, ni teoretski a kamoli praktično. Zavisnost i sloboda se međusobno ne podnose. S tim u vezi, kontrolni sistem upravo i pokušava da uništi ljudsku individualnost, koliko god je on to u mogućnosti. Toj vrsti napada smo svi manje više izloženi od samog rođenja. Identifikacija s drugim ljudima a pogotovo GRUPAMA, -- čovjek se identifikuje sa svim i svačim (religija, nacija, rasa, boja kože, ideologija, fudbalski tim...) osim sa čovječanstvom u cjelini ili onim što se podrazumijeva pod individualnim ljudskim bićem.

**

Ovjeravanje deluzija i učrščivanje mentalnih programa

Ovdje se radi o specijalnim "hiperdimenzijskim efektima" u režiji 4D OPS sila čija je svrha zaplašivanje ili zbunjivanje tragaoca, ovjeravanje pogrešnih koncepata koje je tragaoc tek usvojio s ciljem njegovog održavanja na pogrešnom putu ili njegovog vraćanja nazad u tor. Sinhronizovano susretanje različitih individua koje potvrđuju određene dezinformacije, ukazanja Svete Gospe i kojekakvih svetaca uz pojavu kojekvih religijskih parafernalija, uslišavanje neke molitve, "božja" providjenja, obično u smislu kojekvih "čuda" koja trebaju da izazovu kod čovjeka neku vrstu strahopoštovanja itd. itd. (Oni koji pate od strahopoštovanja prema bilo kome ili čemu, ne mogu daleko stići).

Pomoć sa strane i odozgo

Pomoć „sa strane“ obično dolazi od strane individua koje su na sličnim frekvencijama kao i mi. Tu takođe često dolazi do pozitivnih sinhroniciteta kad se neki od njih pojave i pruže nam pomoć u pravi čas.

“Bog” pomaže čovjeku onoliko koliko je ovaj u stanju pomoći samom sebi. To nas ne bi trebalo čuditi, s obzirom da svako od nas predstavlja “jedinku božje manifestacije” sa svim ‘njegovim’ potencijalima u sebi. Međutim, isto kao što mi kao 3D bića ponekad pružamo pomoć jedni drugima i isto kao što mi kao 3D bića ponekad pružamo pomoć bićima 2-og denziteta (životinjama i biljkama), tako će i neki od nas povremeno dobiti i pomoć sa ‘gornjih-D’. Međutim, ta pomoć neće biti nikakav rezultat naših molitvi s glavom okrenutom prema gore, nego će ona stići onda kad entiteti koji je pružaju ocijene da nam je ona stvarno potrebna. Oni će to učiniti na optimalan način a mi u većini slučajeva nećemo čak biti ni svjesni da nam je pružena pomoć, jer bi u drugom slučaju umjesto da koristimo svoje sposobnosti i potencijale – pribjegavali molitvama i gledali prema gore kad god nam malo zapne, kad lupimo nosom o patos ili kad nas neko ili nešto klepi po ušima.

Ukratko rečeno, čovjek se treba uvijek oslanjati samo na samog sebe, a svaka iskrena i ničim uslovljena pomoć je uvijek dobro došla.

Šta da se radi?!

(Kažu - “ne pominji neki problem ako nemaš bar 2 rješenja”)

Neki od bitnih elemenata koje treba uvijek imati na umu, razrađivati i pravilno upotrebljavati kad su napadi u pitanju:

1. Kontrola
2. Strpljivost
3. Disciplina
4. Vremensko tempiranje (izbor pravog momenta)

Ovi Kastenedini pojmovi se u praksi međusobno ispreliću, međutim, prilično su ispravni i otprilike predstavljaju neke od osnovnih alatki koje moramo stalno nositi sa sobom, i - koristiti.

Nadalje:

– 5. ‘samovažnost’, - ukoliko nam uspije na jedan mudar način da ‘neutrališemo’ onu negativnu stranu ove naše komponente – mi tada, kao jedna cjelina, stvarno: **POSTAJEMO – NERANJIVI.**

Sljedeći bitan elemenat:

- 6. "Sitni mučitelji" (Kastanedin pojam) – tj. 'apsolviranje psihopata i psihopatije (uključujući narcisoidnost kao "subkriminalnu psihopatiju") kao uslov za 'dekontaminaciju' i "susretanje s nepoznatim", odnosno, - efikasno suprostavljanje toj vrsti individua. (Od suštinske važnosti je - upoznati neprijatelja!) Radi se o sticanju znanja o tzv. entropičnom (OPS) stanju svijesti i načinima njene manifestacije. Psihopate su reprezentativci "sila mraka" na našem nivou ili "crnih rupa", na kosmičkom nivou. Oni su primjer jednog jačeg izražajnog stepena tzv. "uma predatora" (čije elemente svi mi donekle posjedujemo u određenoj mjeri). Pojam su krajnjeg stepena "projiciranja" vlastite realnosti (deluzija) na objektivnu realnost, u skladu s njihovim entropičnim porivima.

**

Fizički napadi na tragaoca su rijetkost na 3D nivou jer oni koji su prešli prvi prag prema Putu, biće dovoljno svjesni i 'intuitivni', da pravovremeno prepoznaju znakove koji prethode napadu i izbjegnu ga na vrijeme. Naravno, ukoliko nekim slučajem dođe do fizičkog napada u kojem integritet čovjekovog bića, odnosno njegova '3D egzistencija', postane ugrožen, u takvim situacijama je odbrana SVIM sredstvima jedino što se preporučuje. (Dakle, tuči - rukama, nogama, glavom, kao i svim mogućim pomoćnim sredstvima koja nam se nađu pri ruci.)

Tzv. 'hiperdimensionalni' psihički napadi mogu takođe biti veoma opasni iako se obično izvode sa distance a danas čak i uz pomoć interneta.

Na žrtvu napada direktno se usmjeravaju misaone forme ili "fragmenti svijesti" nabijeni negativnom energijom. Ukoliko se znakovi napada ne prepoznaju na vrijeme ili ukoliko se zakašnjelo, odnosno, nepravilno reaguje, čovjek može veoma lako ostati bez energije i zapasti u ono stanje meteža njegovih nižih centara. Misli koje nisu potpuno 'njegove' (mada mu se one uvijek čine 'njegovim'), počinju mu nezadrživo navirati a energija isticati. Svako praktično dejstvovanje u takvom magnovenju će imati velike šanse da po svojoj suštini bude destruktivno. U takvim situacijama u gnostici se preporučuje vršenje introspekcije čim se primjete prvi znakovi, odnosno, negativne emocije. (O tome ćemo reći nešto više kasnije). Međutim, u praksi ćemo se zadesiti u situaciji kad nismo počeli s tim na vrijeme, tako da je onda introspekcija teško izvodljiva kad smo se već našli u stanju meteža. Tada bi idealno bi bilo "isključiti" um i preći u ono "prisustvo u sadašnjosti" (E. Tol, Moć sadašnjeg trenutka), međutim, ni to nije lako izvesti u tim momentima. Naše ponašanje postaje eratično usljed haosa koji vlada u donjim centrima. Tada bi jedino što bi moglo biti od pomoći bilo to da se čovjek sjeti one svoje 'više komponente', duše/istinskog ja, te da pokuša da usmjeri pažnju na impulse koji dolaze odatle, nakon što postavi pitanje šta da se radi. Odgovor ("B-uticaj") koji stigne odatle može biti na prvi pogled (ličnosti/donjeg intelektualnog centra) iracionalan, pa čak i bizaran. Međutim, ukoliko ga čovjek prepozna i poslušna, (u stanju meteža donjih centara veoma je teško razlikovati A i B uticaje), tek kasnije će uspjeti da primjeti da je to bilo najoptimalnije što je on tada mogao uraditi u svrhu zaštite integriteta svog bića i sprečavanja svakog destruktivnog ponašanja sa svoje strane. [Na primjer, jedan od "čudnih" odgovora može predstavljati gledanje neke glupe komedije (DVD/video) uz par čašica rakije ili vino, pa onda u krevet. Sutradan se čovjek obično

probudi u puno boljem stanju, što mu dozvoljava da napravi određene korekcije, odnosno, sanaciju štete.]

Znači, ono što se može prvo uraditi to je - preusmjeravanje pažnje na nešto drugo, - odmor, pa onda - "rekapitulacija" ili introspekcija.

Kod malo 'otvorenijeg' djelovanja, čovjek se može naći na vjetrometini, pa tako i izložen napadu većeg broja individua koje se nalaze u međusobnoj rezonanciji. To može ići do te mjere da se stvori slična atmosfera kao u onoj poslovi: "kad ti cijelo selo kaže da si svinja, lezi u blato i valjaj se". Međutim, "cijelo selo" često ne mora da bude u pravu a ni mi ne moramo da se valjamo u blatu. U takvim situacijama 'nereagovanje' može biti najoptimalniji način odbrane. Nijedan argument kojeg bi pružili za svoju odbranu ne bi bio dovoljno čvrst. Istina ima osobinu da sama ispliva na površinu, međutim, ponekad to dugo traje. ("Laž oprtči pola svijeta prije nego što istina stigne cipele da obuče".) Češće se desi da vođa napada protumači naše ponašanje defanzivnim, računa da smo ozbiljno ranjeni, te načini grešku i uleti u prazan prostor bez lopte (tzv. ofsajd situacija) pokušavajući da nas dotuče, gdje ga možemo sačekati i klepiti ga po ušima, te tako neutralizirati napad. Tada obično ispušu i oni koji su ga slijedili. Naravno, svaka situacija je specifična, te ne postoji neki jedinstven recept koji važi za sve.

Gnostička tehnika odbrane

Na kraju, kako u svemu postoje one tri sile (Zakon broja 3), isto je tako i kad su napadi u pitanju. Iz njih je uvijek moguće izvući i nešto pozitivno. Negativne emocije u sebi sadrže energiju. (Energija je istinska 'valuta' ovog univerzuma). S tim u vezi, u samom početku pojave negativnih emocija, čovjek koji je prešao onaj prvi prag (gnostika), te tako i počeo u sebi formirati 'magnetni centar', trebao bi biti u stanju da izvrši jednu 'introspekcijsku opsevaciju' tih emocija i razložiti ih tako što će ih "iznjeti na svjetlost dana" (konstatacija ili uvažavanje). Njihovim razlaganjem oslobađa se jedna specifična energija ('Si-12') koja pojačava vibracije donjeg emocionalnog centra, te mu omogućava izravnu vezu sa višim emocionalnim centrom, koji će onda ubaciti u sistem jednu novu energiju ('Sol-12'), koja će u njemu inducirati jedan specifično intenzivan osjećaj zadovoljstva koji će nadalje izvršiti transmutaciju energije 'Si-12' u 'Sol-12' i tako ojačati njegov magnetni centar (koji je u svom začetku.) Svaka pobjeda izvojevana nad negativnim emocijama koje su produkt napada - ubrzava stvaranje "magnetnog centra", te tako i rast čovjekovog bića.

S tim u vezi, tragaocu (ili 'ratniku') koji se nalazi na pravom putu, 'sitni mučitelji'/psihopate i svi drugi 'napadači' mogu biti od najveće pomoći pri izgrađivanju njegovog magnetnog centra i povezivanju sa svojom dušom preko medijuma viših centara. Tragaoc će, dakle, transformisati energiju nižih frekvencija koju mu oni 'obezbjeđuju" u energiju viših frekvencija, koja mu je potrebna za izgradnju magnetnog centra. Tako čovjek uz pomoć napada na njega može izgrađivati svoje biće.

**

Tako dolazimo i do patokratije koja danas vlada ovom planetom. Nju možemo uzeti kao otjelotvorenje pojma “mučitelja-psihopate” (“neprijatelja”) na grupnom nivou. Dakle, ukoliko nemamo nekog individualnog psihopatu u svojoj neposrednoj blizini, ne moramo ga ni tražiti. Imamo ga pred nosom u obliku patokratije, zajedno sa svim njegovim manifestacijama. Nije problem shvatiti ovo teoretski, koliki je problem kad to čovjek shvati iz dubine svog bića. To je doživljaj kojeg neki nazivaju “teror (spoznaje) situacije” a neki koriste i termin: “the heat-of-the-realisation”. Ne znam s čim to uporediti i kojim riječima?!

Što se više upoznamo sa psihopatijom, utoliko više manifestacija “mučitelja” ćemo uspjeti primjetiti oko sebe i u sebi. Nama valja da joj se suprostavimo koristeći gorenavedene elemente. Ovo na prvi pogled izgleda kao borba između Davida i Golijata, pogotovo ako se shvati suština problema. To su neki elementi koje npr. mnogi ‘tragaoci’ ne razumiju, previdaju ili potcjenjuju. Mi smo SVI transpersonalizovani (“psihopatizirani”), manje ili više, ovdje i sada. Godinama već živimo u sredini koja je transpersonalizovana, među transpersonalizovanim ljudima i neprestano izloženi psiho-patološkom materijalu. Odatle se mora krenuti i toga se mora stalno biti svjestan!

Međutim, kako smo vidjeli, mi imamo i određena sredstva na raspolaganju koja možemo efikasno koristiti.

Na kraju, mislim da moramo biti načisto s tim da će napada i borbe uvijek biti, bilo da se nalazimo u 3D ili višim denzitetima jer i to spada u lekcije.

Preneseno sa: [Galaksija forum](#)